

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Біляка Миколи Дем'яновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2021 рік“ від 15 грудня 2020 року № 1082–ІХ, статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2022 рік“ від 2 грудня 2021 року № 1928–ІХ, статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2023 рік“ від 3 листопада 2022 року № 2710–ІХ, пункту 2 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ

Київ
17 травня 2023 року
№ 78-1(I)/2023

Справа № 3-69/2023(140/23)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісник Віктор Павлович (голова засідання),
Кичун Віктор Іванович,
Філюк Петро Тодосьович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Біляка Миколи Дем'яновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2021 рік“ від 15 грудня 2020 року № 1082–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2021 р., № 16, ст. 144), статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2022 рік“ від 2 грудня 2021 року № 1928–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2022 р., № 3, ст. 12), статті 7 Закону України „Про Державний бюджет

України на 2023 рік“ від 3 листопада 2022 року № 2710–ІХ (Голос України, 2022 р., 3 грудня), пункту 2 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ зі змінами (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 42, ст. 238).

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Біляк М.Д. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення:

– абзацу сьомого статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2021 рік“ від 15 грудня 2020 року № 1082–ІХ (далі – Закон № 1082), абзацу сьомого статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2022 рік“ від 2 грудня 2021 року № 1928–ІХ (далі – Закон № 1928), абзацу сьомого статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2023 рік“ від 3 листопада 2022 року № 2710–ІХ (далі – Закон № 2710) в частині встановлення у 2021, 2022, 2023 роках прожиткового мінімуму на одну особу в розрахунку на місяць для працездатних осіб, який застосовується для визначення посадового окладу прокурора окружної прокуратури, у розмірі 1600 гривень;

– пункту 2 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ зі змінами (далі – Закон № 113) у частині втрати чинності статтею 47 Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–ХІІ та

Постановою Верховної Ради України „Про затвердження Положення про класні чини працівників органів прокуратури України“ від 6 листопада 1991 року № 1795–XII (далі – Постанова № 1795).

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення Закону № 1082, Закону № 1928, Закону № 2710, Закону № 113 не відповідають статті 1, частині першій статті 8, частинам першій, третій, п'ятій статті 17, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, четвертій, п'ятій статті 41, частині першій статті 46, частині першій статті 58, статті 64, пункту 14 частини першої, пунктам 1, 6 частини другої статті 92, частині першій статті 95, пункту 24 частини першої статті 106, частині першій статті 129, частині першій статті 129¹, частині другій статті 131¹, частині першій статті 152 Конституції України.

Обґрунтовуючи твердження про неконституційність оспорюваних положень Закону № 1082, Закону № 1928, Закону № 2710, Закону № 113 Біляк М.Д. посилається на Конституцію України, закони України, Бюджетний кодекс України, Постанову № 1795, рішення Конституційного Суду України та Європейського суду з прав людини, міжнародні правові акти, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України

(його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту постанови Восьмого апеляційного адміністративного суду від 28 лютого 2023 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі автора клопотання, вбачається, що положення абзацу сьомого статті 7 Закону № 1082 та абзацу сьомого статті 7 Закону № 2710 у ній не застосовувалися, а тому Біляк М.Д. не є суб'єктом права на конституційну скаргу в цій частині.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог абзацу першого частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 1 статті 62 цього закону – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

З аналізу конституційної скарги також вбачається, що автор клопотання фактично висловив незгоду із застосуванням судами в його справі положень абзацу сьомого статті 7 Закону № 1928 та пункту 2 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону № 113.

Однак Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що вирішення питань застосування судами законів України не належить до його компетенції; правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації норм права щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі юридичних норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є

складовою правозастосування і не належить до повноважень Конституційного Суду України [Ухвала Великої палати Конституційного Суду України від 19 червня 2018 року № 39-у/2018; ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 20 листопада 2019 року № 70-у(II)/2019, від 1 квітня 2020 року № 5-уп(II)/2020].

Таким чином, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Біляка Миколи Дем'яновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2021 рік“ від 15 грудня 2020 року № 1082–ІХ, статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2022 рік“ від 2 грудня 2021 року № 1928–ІХ, статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2023 рік“ від 3 листопада 2022 року № 2710–ІХ, пункту 2 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня

2019 року № 113–ІХ зі змінами на підставі пунктів 1, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**